

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121200673
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121200673.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore navrhovateľov (žalobcov): 1/ W. U., nar. XX.XX.XXXX, 2/ R. U., nar. XX.XX.XXXX a 3/ H. U., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom W.. T. XX, J., všetci zastúpení splnomocnencom: Advokátska kancelária Sidor a partneri, s. r. o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený splnomocnencom: AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2021, č.k. 31C/7/2021-118, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný má voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 2 CSP, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 a 5, § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), ako aj § 3 ods. 6, § 21 ods. 2, 3, 4 a 5, § 33 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách (ďalej aj ako „ZoDD“), keď po preskúmaní podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj žalobcom pripojených listín, dospel súd k záveru, že navrhovatelia v zmysle ust. § 326 ods. 1 a 2 CSP neosvedčili danosť predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh je potrebné zamietnuť. Súd mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane jeho príloh za osvedčené, že navrhovatelia 1/ až 3/ dňa 25.02.2011 ako dlžníci uzatvorili s protistranou ako veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0286670623 na sumu 87.200 eur (Zmluva o splátkovom úvere čl. 11,12) a dňa 25.02.2011 navrhovatelia 2/ a 3/ uzatvorili s protistranou tiež Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam (čl. 13-15), zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. J. ako rodinný dom, súp. č. XXX, stojaci na parcele 1846/2, záhrada o výmere 900 m², parc. číslo 1846/1 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 516 m², parc. č. 1846/2 (záloh). Vzhľadom na charakter účastníkov zmlúv nie je sporným, že ide o zmluvy spotrebiteľské, na ktoré sa vzťahuje úprava Občianskeho zákonníka obsiahnutá v ustanoveniach § 52 a nasl. OZ. Z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. J. zo dňa 23.01.2021 (čl. 16) vyplýva, že výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností (zálohu) je v súčasnosti navrhovateľ 1/, ktorý je tak v postavení záložcu. Na LV je ako ťarcha zapísaných viac ako desať záložných práv v prospech rôznych záložných veriteľov, ako prvé je zapísané záložné právo v prospech žalovaného (V 245/11). Medzi poznámkami je uvedená okrem iných poznámka P 253/2020 o Oznamení o začatí výkonu záložného práva č. V 245/11 predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Z oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa

08.10.2020 (čl. 84) vyplýva, že žalovaný oznámil navrhovateľovi 1/, že jeho pohľadávka, zabezpečená záložným právom zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 286670623, sa stala v celom rozsahu splatnou dňa 16.07.2020 a nebola zaplatená, a preto začína výkon záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Súd tak mal za osvedčené, že žalovaný začal z dôvodu nehradenia dlhu zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0286670623 navrhovateľmi riadne a včas výkon záložného práva vzniknutého na základe Zmluvy o zriadení záložného práva. Ústavný súd SR v uznesení zo dňa 24.09.2014, sp. zn. PL.ÚS 23/2014 uviedol, že „podstatou dobrovoľnej dražby v zmysle platnej právnej úpravy je dohoda vlastníka veci s dražobníkom o dražbe určitého predmetu. Vlastník veci môže poveriť inú osobu, aby dala pokyn na vydraženie veci, pričom Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné Uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na to sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dal súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách) a právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby nielen s takým záložným právom, ktoré vzniklo na základe zmluvy, ale aj s takým, ktoré vzniklo zo zákona.“ Z rozhodnutia okrem iného vyplýva, že záložný veriteľ je podľa názoru ústavného súdu oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu priznávajúceho mu zabezpečenú pohľadávku voči vlastníkovi veci. Vlastníkovi veci potom patrí na ochranu vlastníckeho práva žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby, pričom je „úlohou všeobecného súdu, aby posúdil vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách na platnosť dobrovoľnej dražby (posúdenie, či bol porušený zákon o dobrovoľných dražbách).“ Navrhovatelia v konaní dôvodili skutočnosťou, že sú v postavení spotrebiteľa, pričom Zmluva o splátkovom úvere obsahuje viaceré neprijateľné podmienky, najmä ustanovenie Zmluvy III. bod 2. (vyhlásenie dlžníka, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej Zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky...), ustanovenie Zmluvy v podobe dojednania o spracovateľskom poplatku 799 eur, uplatňovanie zmluvného úroku po mimoriadnej splatnosti, započítavanie plnení navrhovateľov v rozpore s ust. § 566 ods. 2 OZ, ktoré sú neplatné, ktorého určenia (neprijateľných zmluvných podmienok) sa chcú domáhať žalobou vo veci samej. Taktiež dôvodili, že pohľadávka uplatňovaná žalovaným na uspokojenie cestou dobrovoľnej dražby, nie je ešte v celom rozsahu splatná, keď žalovaný nemal právo úver predčasne zosplatiť. Všetky úkony týkajúce sa výkonu záložného práva sú potom neplatným právnym úkonom. Dôvodili taktiež skutočnosťou, že z dôvodu, že nie je jasné, ako žalovaný pre účely výkonu záložného práva vyčíslil pohľadávku, ako aj z dôvodu, že si do dlžnej sumy pravdepodobne zarátal aj také úroky a poplatky, ktoré sú pre spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je nutné zmluvu preskúmať. Ak by pritom súd neodkladné opatrenie nenariadil, navrhovateľom by mohla vzniknúť ťažko napravitelná ujma spočívajúca v strate vlastníckeho a užívacieho práva k zálohu a teda v strate obydla. Predpoklady začatia výkonu záložného práva ustanovuje Občiansky zákonník v ust. § 151j ods. 1. V zmysle uvedeného, ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva. Navrhovatelia návrhom nenapádali celkovú platnosť zmluvy o splátkovom úvere, či zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Taktiež navrhovatelia priamo nesporiajú, že by s plnením v zmysle zmluvy o splátkovom úvere neboli v omeškaní. Z tvrdení samotných navrhovateľov naopak vyplýva, že dlh zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorý zabezpečili v prospech žalovaného ako veriteľa záložným právom k predmetným nehnuteľnostiam, nebol hradený riadne a včas. Podľa zmluvy o splátkovom úvere bola dohodnutá výška mesačných splátok 560,33 eur, z čoho je zrejmé, že navrhovatelia za obdobie 01.01.2016 do 31.12.2020 mali na splátkach uhradiť sumu 33.619,80 eur. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sami uvádzajú, že za dané obdobie bola uhradená na úver celkom suma 25.299,04 eur. Nedoplatok za uvedené obdobie tak predstavuje sumu viac ako 8.000 eur. Už z uvedeného tvrdenia je potom zrejmé, že omeškanie navrhovateľov s úhradou na úver, je i bez sumy predčasne zosplatennej časti dlhu, ktorú navrhovatelia namietajú, v sume výrazne prevyšujúcej minimálnu sumu 2.000 eur, t.j. vo výške umožňujúcej žalovanému vykonať záložné právo, i cestou dobrovoľnej dražby. V situácii, keď i z tvrdení navrhovateľov je nesporné, že všeobecné dôvody na výkon záložného práva (pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je splnená riadne a včas) zo strany žalovaného sú dané, pričom navrhovatelia nijako neosvedčili (ani netvrdili) žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobovali celkovú neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, či zmluvy o splátkovom úvere, nevidel súd dôvod obmedzovať žalovaného vo výkone jeho zmluvného oprávnenia. Záložné právo na zabezpečenie pohľadávky žalovaného vzniklo na zmluvnom základe a povinnosť navrhovateľa 1/ ako záložcu (súčasného vlastníka nehnuteľností) strpieť výkon záložného práva je zakotvená v § 151m ods. 4 veta prvá OZ. Záložné právo je legitímnym inštitútom nášho právneho systému umožňujúcim zabezpečenie záväzkov, majúcim zároveň uhradzovaciu funkciu, pričom jeho

použitie nie je vylúčené ani v prípade spotrebiteľských zmlúv, pri ktorých právny poriadok neupravuje osobitný režim výkonu záložného práva. Z rozhodovacej praxe Európskeho súdneho dvora, rovnako ako z rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, vyplýva, že samotný proces dobrovoľných dražieb nie je protiústavný. Za predpokladu, že si strany platne dohodli možnosť výkonu záložného práva, realizácia záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. V tejto súvislosti je možné poukázať na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci C-34/13 Y. V. proti Smart Capital a.s. zo dňa 10.09.2014 a rozhodnutie Ústavného súdu SR PL.US/23/2014 zo dňa 24.09.2014. Žalovaný realizuje výkon záložného práva na základe riadne uzatvorenej záložnej zmluvy, a to postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Právnym podkladom tohto výkonu je teda samotná zmluva medzi sporovými stranami, ako aj zákonná úprava dobrovoľnej dražby. Keďže žiadna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo ako zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia to, že navrhovatelia 2/ a 3/ v nehnuteľnosti bývajú. Táto skutočnosť im bola totiž zrejme už pri uzatváraní samotnej zmluvy, ktorou zabezpečovali plnenie zmluvného záväzku. Zásah do vlastníckeho práva je v danom prípade realizovaný na základe vlastnej dispozície navrhovateľov, ktorú poskytli v zmluve o zriadení záložného práva a z ich návrhu nevyplývajú skutočnosti, ktorými by spochybňovali platnosť tejto zmluvy. Súd má za to, že neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. Navrhovatelia v návrhu poukazovali na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve o splátkovom úvere, avšak spochybňovanie niektorých (oddeliteľných) častí zmluvy o splátkovom úvere, či zosplatnenia vo všeobecnej rovine (ktoré nie je nevyhnutným predpokladom výkonu záložného práva k zálohu pre neplnenie povinností riadneho a včasného splácania dlhu dlžníkom), nemožno považovať za hodnoverné osvedčenie hmotnoprávného nároku (ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia), odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k zdržaniu sa výkonu záložného práva, najmä keď súčasne navrhovateľmi navrhované konanie vo veci samej (o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok) nerieši všetky otázky medzi účastníkmi sporné čo do možnosti výkonu záložného práva (otázka zákonnosti predčasného zosplatnenia nie je závislá iba od posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky III. bodu 2. zmluvy, keď i v prípade určenia danej podmienky za neprijateľnú, by naďalej bolo na žalovanom preukazovať, že VOP boli súčasťou zmluvy a proces predčasného zosplatnenia bol zákonný) a nemožno badať jeho priamu súvislosť s povinnosťou, ktorá má byť žalovanému uložená navrhovaným neodkladným opatrením. Navrhovateľom ani v súčasnej dobe nič nebráni (ako ani počas celej doby trvania zmluvy nebránilo), aby podali žalobu vo veci samej a domáhali sa určenia tvrdenej neprijateľnosti zmluvných podmienok. Zároveň nebola splnená ani ďalšia podmienka, ktorá je nevyhnutným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia, a to naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu neodkladným opatrením. Neodkladné opatrenie je výnimočným prostriedkom ochrany práv sporových strán, pričom prichádza do úvahy iba subsidiárne, t.j. vtedy, keď iný prostriedok právnej ochrany nemôže ochranu práv zabezpečiť. V tomto prípade však navrhovatelia majú k dispozícii iný účinný prostriedok ochrany, keď súd poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 2 ZoDD, a existujúcu možnosť navrhovateľov, v prípade, ak by mali za to, že výkonom dobrovoľnej dražby boli porušené ich práva, podať žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby. V tomto konaní pritom môže súd posúdiť i primeranosť (proporcionalitu) výkonu záložného práva cestou dobrovoľnej dražby určitej nehnuteľnosti (s určitou hodnotou) vo vzťahu k výške dlhu. Rovnako môže posúdiť i prípadný vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 ZDD na platnosť dobrovoľnej dražby. Následne, ak by podľa § 21 ods. 5 ZoDD, súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zanikajú späťne ku dňu príklepu. Navrhovatelia tak v konaní neosvedčili ani bezprostrednú hrozbu vzniku ujmy, keď ako namietal žalovaný, samotným konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu (napr. údajného užívania obydľia) nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc. Súčasne § 228 ods. 25 CSP zabraňuje komplikáciám v súvislosti s existenciou vlastníckeho práva tretej osoby po vydražení nehnuteľnosti, keď stanovuje, že výrok právoplatného rozsudku o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. V uvedenom súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/29/2019 zo dňa 15.05.2019, kde riešil obdobnú právnu vec, pričom v odôvodnení uviedol: „77. Pre posúdenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia je tiež nutné prihliadnuť k tomu, že rozhodnutie o tom, či by bolo možné platne dražbu nehnuteľností vykonať, je možné urobiť výlučne v konaní o neplatnosť dražby. V žiadnom inom konaní nie je možné ako

prejudiciálnu otázku riešiť, či je veriteľ oprávnený alebo nie je oprávnený dobrovoľnú dražbu vykonať. Rovnako nie je možné ani v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, skôr než dobrovoľná dražba vôbec prebehne, hypoteticky vopred prejudiciálne riešiť, či by takáto dražba vôbec prebehnúť mohla. 78. Zákon o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z. upravuje mechanizmus, ktorým sa môže osoba domáhať neplatnosti dobrovoľnej dražby. Samotné konanie dražby nepredstavuje moment, kedy je osoba obývajúca predmet dobrovoľnej dražby povinná túto nehnuteľnosť opustiť, keďže v zmysle § 21 ods.2 cit. zák. má možnosť požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Výlučne v takomto konaní bude súd oprávnený preveriť, či k dražbe došlo v súlade so zákonom alebo či bola vykonaná v rozpore s uzavretou záložnou zmluvou, resp. v rozpore s ust. Zákona o dobrovoľných dražbách. Podľa § 21 ods.5 Zákona o dobrovoľných dražbách, ak by súd určil dražbu za neplatnú, účinky príklepu zaniknú ku dňu príklepu, to znamená že nastane stav, ako keby k dobrovoľnej dražbe nebolo došlo. Žalobcovi tak ostáva zachovaný prostriedok právnej ochrany pred tým, aby v dôsledku neplatnej dobrovoľnej dražby nastal ten následok, že by bol povinný svoju nehnuteľnosť opustiť. Medzi žalobcom a žalovaným tak v dôsledku zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebude vytvorený nenávratný stav, ktorý by neprimerane zasahoval do práv a povinností žalobcu. 79. V takom prípade však nie je daná naliehavosť úpravy vzájomných pomerov žalobcu a žalovaného prostredníctvom uloženia povinnosti žalovanému, aby sa zdržal výkonu dobrovoľnej dražby. 80. Žalobcovi zároveň ostanú voči žalovanému zachované všetky nároky, ktoré mu prináležia za predpokladu, ak k dobrovoľnej dražbe pristúpi žalovaný v rozpore so zákonom, alebo zmluvou o zriadení záložného práva a ak žalobcovi z tohto vznikne škoda.“ Obdobne tiež na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 17Co/305/2018 zo dňa 12.12.2018 zamietajúc návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na zdržanie sa výkonu záložného práva uviedol, že „ochrana žalobkyne ako záložcu je v tomto prípade zabezpečená osobitným právom na podanie žaloby na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách...pretože pokiaľ záložný veriteľ vo vyhlásení podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách uplatní aj pohľadávku, ktorá má prípadne základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože záložný veriteľ uplatní pohľadávku, ktorá neexistuje, čo spôsobuje porušenie ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách zakotvujúce možnosť domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd námietku žalovaného ohľadne nedostatku náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z celkového znenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je nepochybne zrejmé, čo je obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom tento návrh má všetky základné náležitosti v zmysle § 326 CSP. Súčasne i petit návrhu považuje súd za vykonateľný, keď na LV. č. XXX pre k.ú. J. je zapísané iba jedno záložné právo v prospech žalovaného, a teda v prípade nariadenia neodkladného opatrenia by nebola pochybnosť o tom, výkonu akého záložného práva ku konkrétne špecifikovaným nehnuteľnostiam na tomto LV sa má žalovaný zdržať. Súčasne aj navrhovateľmi uvádzaný petit navrhovaného rozhodnutia vo veci samej považoval súd za dostatočný, keď uvedenie konkrétnych zmluvných podmienok, ktoré navrhovatelia napádajú, je obsahom textu návrhu, a text petitu je v tomto smere potrebné posudzovať v priamej súvislosti so znením celkového návrhu, pričom súd pri ukladaní povinnosti začať konanie v nadväznosti na nariadenie neodkladného opatrenia neformuluje presné znenie budúceho petitu, ale označuje iba typ žaloby, pričom by bolo vecou navrhovateľov, ktoré konkrétne zmluvné podmienky urobia predmetom konania vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh neodmietal z dôvodu nedostatku jeho náležitostí, ale vec právne posúdil a rozhodol. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu, keď návrh bol zamietnutý, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí navrhli napadnuté uznesenie zmeniť a ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považovali za arbitrárne a nepreskúmateľné, bez opory v právnom poriadku, pričom postupom súdu bolo zasiahnuté do ich práv na spravodlivý proces. Neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak strany uvedú skutočnosti, z ktorých sa dá usúdiť, že v konaní vo veci samej osvedčili uplatňovaný nárok. Uvedený predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia zo strany žalobcov bol splnený. Žalobca 1/ osvedčil, že je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, k. ú. J., ktoré majú byť predmetom dobrovoľnej dražby a má tam svoje obydlie (ako aj žalobcovia 2/ a 3/, ktorí sú starobnými dôchodcami, žijúcimi so žalobcom 1/ v spoločnom obydlí a vystupujú tiež v postavení spoludlžníkov zo zmluvy o splátkovom úvere), pričom rovnako dostatočne osvedčili potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu tým, že vykonaním dobrovoľnej dražby by stratili nielen vlastnícke

právo k nehnuteľnostiam, ale aj obydlie, čo môže pre nich znamenať nenávratný zásah do ich práv. Výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby sa nepochybne môže dotknúť obydlia žalobcov, pričom právo na rešpektovanie obydlia je upravené aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uložením povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby žalovanému nevznikne žiadna škoda, naproti tomu, ak by súd nevyhovел návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, týmto reálne hrozí strata obydlia žalobcov. Napravenie tohto následku a návrat do pôvodného stavu by bol následne možný len podaním žaloby o neplatnosť dražby, čo by spôsobilo ďalšie trovy a výdavky (množenie sporov). Nariadenie neodkladného opatrenia je jediný možný spôsob, ako sa môžu žalobcovia brániť pred pozbavením vlastníckeho práva k obydlíu. Poukázali na to, že v návrhu tvrdili prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, a preto vzhľadom k tomu, že zmluva o zriadení záložného práva je rovnako spotrebiteľskou zmluvou závislou od hlavnej úverovej zmluvy a zabezpečuje pohľadávku žalovaného v podobe istiny, úrokov a poplatkov (v prípade zistenia existencie neprijateľných zmluvných podmienok), rovnako dôvodný záver i o čiastočnej neplatnosti záložnej zmluvy (zabezpečenie v časti tých plnení, ktoré majú svoj pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke), pričom výkonom záložného práva tu reálne existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na strane žalobcov vo forme straty majetku a uspokojením veriteľa z výťažku z dražby nad rámec zákonného nároku. Poukázali na to, že tvrdenie absolútnej neplatnosti označených zmlúv pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyplýva zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu. Podľa ich názoru je nesporné, že predmetná zmluva uzatvorená medzi nimi a žalovaným, je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, a teda aj generálnu klauzulu o neprijateľných zmluvných podmienkach podľa ust. § 53 ods. 1 OZ. Súd až po začatí konania vo veci samej skúma spotrebiteľskú zmluvu a v prípade zistenia, že táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, môže byť (až) za splnenia zákonom stanovených podmienok vyhlásená za neplatnú. Žalobcovia žiadnym spôsobom nespochybňujú ani nespochybňovali legitímne zákonné práva záložného veriteľa - žalovaného, žalobcovia ani neargumentovali protiústavnosť výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, t.j. vôbec nespochybňovali to, že by realizácia výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou by bola nedovoleným prostriedkom uspokojenia „existujúcej“ a záložnou zmluvou „platne“ zabezpečenej pohľadávky, samozrejme za predpokladu riadneho splnenia všetkých zákonných predpokladov pre realizáciu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Žalobcovia už v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukázali, že zmluvná podmienka, ktorej podstatou je paušálne vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil v ustanovení tvrdenými súčasťami spotrebiteľskej zmluvy, už bola právoplatne rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/41/2016 zo dňa 27.04.2017 vyhlásená za neprijateľnú. Z obsahu zmluvy o splátkovom úvere je absolútne zrejmé, že okrem základných dojednaní zmluva nerieši žiadne podstatné zmluvné dojednania, najmä podmienky mimoriadnej splatnosti, doručovanie listín, sankčné mechanizmy, mechanizmus zmeny úrokovej sadzby po uplynutí doby fixácie a iné, pre zmluvný vzťah podstatné dojednania, pričom tieto sú pravdepodobne práve obsiahnuté v „súčasťach zmluvy“. Preto pokiaľ žalovaný použil ustanovenia týchto domnelých súčastí zmluvy na realizáciu mimoriadnej splatnosti, čo vyplýva z listiny, ktorá bola žalobcovi 1/ doručená až na jeho žiadosť a po tom, ako začal výkon záložného práva, a v zmysle ktorej žalovaný oznamuje mimoriadnu splatnosť aplikáciou bodu 8.1.A Produktových obchodných podmienok, je zrejmé, že tak žalovaný urobil v rozpore s právnym poriadkom SR. Ďalej uviedli, že potreba podrobiť súdnej kontrole zmluvu z hľadiska prítomnosti neprijateľných podmienok v zmluve bola právne významná, okrem iného z dôvodu, že pokiaľ veriteľ vo vyhlásení podľa ust. § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách uplatnil aj pohľadávku, ktorá má základ v neplatnej zmluvnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve, dochádza k porušeniu tohto ustanovenia, pretože veriteľ uplatnil pohľadávku, ktorá neexistuje. Podľa odvolateľov je však zrejmé, že predmetom prípadného konania o neplatnosti dobrovoľnej dražby nie je a nemôže byť riešenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Poukázali na to, že ak je navrhovateľom dražby záložný veriteľ, je povinný podľa ust. § 7 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách písomne vyhlásiť aj pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa tohto zákona. Dôkazné bremeno splatnosti pohľadávky leží v celom rozsahu na žalovanom, ktorý pokiaľ toto bremeno neunesie, nebol oprávnený úver zo zmluvy mimoriadne zosplatiť, t.j. nenastala splatnosť draženej pohľadávky. Žalobcovia tiež tvrdili, že žalovaný nepostupoval v súlade s kogentnou právnou úpravou obsiahnutou v ust. § 53 ods. 9 OZ, a preto pohľadávka, ktorá je predmetom výkonu záložného práva, nie je splatná v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaný opomenul aplikáciu kogentnej právnej úpravy pre spotrebiteľské úverové vzťahy, a preto majú žalobcovia za to, že výkon záložného práva je v rozpore s právnym poriadkom. Z napadnutého uznesenia (bod 29.) vyplýva záver súdu, že nedoplatok za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2020 predstavuje sumu viac

ako 8.000 eur a už z uvedeného tvrdenia je potom zrejmé, že omeškanie navrhovateľov s úhradou na úver je i bez sumy predčasne zosplatnenej časti dlhu, ktorý navrhovatelia namietajú, v sume výrazne prevyšujúcej minimálnu sumu 2.000 eur, t.j. vo výške umožňujúcej žalovanému vykonať záložné právo i cestou dobrovoľnej dražby. Žalobcovia pripojili dôkaz - znalecký posudok, ktorým v čase návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedisponovali, z ktorého vyplýva, že hodnota draženej nehnuteľnosti predstavuje sumu 116.000 eur. V demokratickej spoločnosti nie je nevyhnutné pripraviť záložcu o jeho obydľie, ak existujú iné možnosti uspokojenia pohľadávky, a preto je mimoriadne dôležité dôsledne vyhodnotiť pomery v každej individuálnej veci. V súvislosti s proporcionalitou je tiež potrebné brať zreteľ na pomer výšky pohľadávky a hodnoty zálohu. Poukázali tiež na naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu neodkladným opatrením. Dobrovoľná dražba tak, ako je definovaná v zákone o dobrovoľných dražbách, predstavuje jeden zo spôsobov výkonu záložného práva, ktoré umožňuje vykonať Občiansky zákonník. Je typická tým, že ju nesprievádza preventívna súdna kontrola splnenia podmienok na postup podľa tohto zákona, v prípade spotrebiteľov súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok. O tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky a podobne, rozhodne súkromná osoba s tým, že dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje zisk. Za týchto okolností sa pri spornosti podmienok dobrovoľnej dražby javí neodkladné opatrenie ako jediný efektívny prostriedok ochrany dotknutej osoby. Sledovaným účelom nariadenia neodkladného opatrenia je práve predchádzať možným a už reálne hroziacim následkom vykonania dražby, ktoré by mali zásadné a pre žalobcov nesporne veľmi citeľné následky. Neodkladným opatrením sa poskytuje ochrana iba dočasnou úpravou, a to buď do právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým zruší uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ak žalobcovia nepodajú žalobu do uplynutia súdom stanovenej tridsať dňovej lehoty, alebo do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Vzhľadom na charakter dočasnosti je najdôležitejšie, aby jeho vykonaním nedošlo k založeniu nenávratného alebo neobnoviteľného stavu. Dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov strán pretrváva, keď je zrejmé, že žalovaný trvá na výkone záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Neodkladné opatrenie je za daného stavu jediným efektívnym prostriedkom ochrany pred pozbavením žalobcu 1/ jeho vlastníckeho práva k zálohu a obydľia žalobcov 2/ a 3/. Pretože neodkladné opatrenie má len dočasný charakter, pričom žalovanému ako subjektu vystupujúcemu na finančnom trhu a poskytovateľovi úverov dočasne uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby neohrozí ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne žalovaného majetkovú sféru, nedôjde preto neprímeraným spôsobom k zásahu do jeho práv a oprávnených záujmov. Poukázali na to, že ust. § 19 ods. 1 písm. h) zákona o dobrovoľných dražbách môže byť aplikované aj v spotrebiteľských sporoch, ktoré sa týkajú výkonu záložného práva a ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami.

4. K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Podľa jeho názoru v podanom opravnom prostriedku úplne absentujú právne relevantné dôvody, uvádzajú sa tvrdenia, ktoré sa konania, resp. napádaného rozhodnutia alebo vôbec netýkajú, alebo ide o tvrdenia nesprávne. Bol presvedčený, že v celom rozsahu neúplné podanie (označené ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), rovnako i opravný prostriedok voči uzneseniu o jeho nariadení, sledujú jedinú, a to účelovú vyvolanie a predlžovanie konania, kedy toto nesmeruje k ochrane ohrozených subjektívnych práv, ale zneužíva procesné právo na oddialenie plnenia zákonných a zmluvných povinností navrhovateľa/žalobcu, okrem iného povinnosti plniť svoj splatný dlh a povinnosť strpieť výkon záložného práva. Podľa jeho názoru ide o flagrantné zneužitie a zneužívanie práva a ide len - v čase po tom, ako bol úver vo výške 87.200 eur bankou poskytnutý a dlžníkmi nie je splácaný - o účelovú snahu práve o protiprávneho konania dlžníkov (ako z úverovej zmluvy, tak i záložnej), kedy títo odmietajú niesť zodpovednosť za toto svoje protiprávne konanie. Bolo preukázané, že záložcom je výlučne navrhovateľ 1/, pričom každý z navrhovateľov sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha uloženia povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva, je teda zrejmé, že takáto „povinnosť“ je odôvodnená zo záložného právneho vzťahu, vzťahu, ktorého účastníkmi sú záložný dlžník (záložca) a záložný veriteľ. Navrhovateľ mal možnosť zároveň povinnosť veľmi jednoducho tvrdiť a osvedčiť, že dlh plnil riadne a včas, t.j. že tu neexistuje splatná, zabezpečená pohľadávka. Možnosť vykonať záložné právo sa viaže na existenciu zabezpečenej splatnej a nesplatennej pohľadávky v minimálnej výške. Poukázal na to, že len na zameškaných splátkach bol dlžník dlžný viac ako 8.000 eur, teda ide o dlh vysoko presahujúci hranicu 2.000 eur. Zákon (a zákonodarca) stanovením hranice výšky dlhu nevyhnutnej pre vykonanie dražby nehnuteľnosti podľa jeho názoru princíp proporcionality akcentoval a uvedenú otázku normatívne upravil. Ďalej uviedol, že medzi výkonom záložného práva a (ne)možnosťou výkon vykonať, ak úver nie je zosplatnený, neexistuje žiaden priamy korelát. Poukázal tiež na judikatúru Najvyššieho súdu SR, Najvyššieho súdu ČR, ako

i Ústavného súdu SR. Uviedol, že konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza, keď samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu nezasahuje. Až následne, po právoplatnom skončení môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti. Poukázal tiež na to, akým spôsobom si navrhovateľ 1/ plní svoje povinnosti i vo vzťahu k iným subjektom, keď na LV č. XXX pre k. ú. J. sú uvedené i ďalšie záložné práva. Navrhovateľ teda neplnenie svojich záväzkov považuje zjavne za štandard a ešte žiada súd, aby takýto protiprávny stav aproboval. Namietol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemal zákonom predpísané náležitosti, keď v návrhu nie je uvedené, ktorého záložného práva sa má zdržanie výkonu týkať. Ak dlžník neplní dlh, je v omeškaní, vzniká protiprávny stav, ktorého dôsledkom je okrem iného vždy vznik škody, pričom majetkové poškodenie veriteľa každým dňom omeškania narastá, pričom nie je zrejmé, či bude môcť byť reparovateľné. Povinnosť vrátiť úver s úrokom je povinnosťou zákonov, rovnako ako je zákonným oprávnenie vykonať záložné právo, či povinnosť takýto výkon strpieť, a teda uvedené úplne vylučuje i teoretickú neprijateľnosť, keďže ide o zákonné pravidlo, nemôže byť neprijateľné, čo stanoví sám zákon. Uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie nezakotvuje nárok na obydlie, ale nárok na nedotknuteľnosť obydli (ochrana súkromia v priestorovej dimenzii), čo sú absolútne rozdielne pojmy. Celkový proces záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti obligačného dlžníka uhradiť zabezpečenú pohľadávku, ako to uviedol i Ústavný súd SR vo svojom plenárnom rozhodnutí sp. zn. PL.ÚS 23/14. Poukázal na to, že navrhovateľ neuvádza, z akého dôvodu nemohol podať od roku 2011 žalobu a predovšetkým, aký je procesný kauzálny nexus medzi neexistujúcim predmetom konania vo veci samej a neodkladným opatrením, keď podľa rozhodnutia Súdného dvora EÚ i prípadná existencia nekalých podmienok nebráni procesu výkonu záložného práva (C-34/13), na ochranu dlžníka sú tu iné prostriedky právnej ochrany.

5. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobcovia, ktorí zotrvali na dôvodoch svojho odvolania. Poukázali na to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádzali závažné pochybnosti týkajúce sa postupu žalovaného v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, pričom tvrdili, že pohľadávka, ktorá je predmetom výkonu záložného práva, nie je splatná v celom rozsahu, ako aj že žalovaný vymáha plnenia majúce svoj pôvod v neprijateľných zmluvných podmienkach. Uviedli, že žalovaný dňa 11.03.2021 koncipoval návrh proti žalobcom, doručený Okresnému súdu Trnava dňa 12.03.2021, ktorým sa domáha, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu istinu 62.820,18 eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 17Csp/18/2021. Z uvedeného konania žalovaného možno jednoznačne urobiť záver, že sám žalovaný urobil spornou pohľadávku, ktorú proti žalobcom uplatnil v konaní pod sp. zn. 17Csp/18/2021. Žalobcovia k úvahám žalovaného dodali, že rešpektujú jeho práva, ktoré mu ako veriteľovi nepochybne patria, pričom nežiadajú o nič iné, len rešpektovanie a aplikáciu ich práv, ktoré im právna úprava priznáva.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

8. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (čím treba rozumieť nutnosť stotožnenia sa s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť). Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazovalo žiadne logické, skutkové, ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na konštatovanie

správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP), pre nutnosť vyporiadania aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

9. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci samej v štádiu pred začatím konania, počas konania, ako aj po jeho skončení. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovaní, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

10. Už zo samotného terminologického a jazykového výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva jeho charakter a zásada „neodkladnosti“ takéhoto opatrenia. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že zasahuje podstatným spôsobom do práv druhého subjektu a obmedzuje ich, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu do subjektívneho práva. Jeho nariadenie bude namiesto len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že v štádiu, keď ešte žalobcom nebol oznámený termín realizácie dobrovoľnej dražby, nie je osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov neodkladným opatrením ukladajúcim záložnému veriteľovi zdržať sa výkonu záložného práva. Možno súhlasiť s názorom odvolateľov, že započatím výkonu záložného práva a na jeho základe procesu realizácie dražby je vlastnícke právo ohrozené, nie je však ohrozené bezprostredne, nakoľko až do udelenia príklepu a zaplataenia najvyššieho podania vydražiteľom je vlastnícke právo zachované, a teda nejaví sa byť daný dôvod na neodkladnú úpravu pomerov. Práve žaloba o neplatnosť dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách je prostriedkom súdnej kontroly, preto neobstojí názor odvolateľov, že na dobrovoľnú dražbu nemá dosah súdna kontrola o neprijateľnosti zmluvných podmienok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 23/14 zo dňa 24.09.2014, v ktorom ústavný súd konštatoval odlišnosť právnej úpravy v podmienkach právneho poriadku Českej republiky, keď uviedol, že: „Najmä preto nie je možné vo vzťahu k § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách vychádzať z Nálezu Ústavného súdu ČR, na ktorý poukazuje navrhovateľ, ktorý rozhodol, že § 36 ods. 2 zákona č. 26/2000 Sb. o verejných dražbách nie je v súlade s princípmi právneho štátu, s čl. 1 Ústavy ČR a čl. 1 a čl. 3 Listiny základných práv a slobôd, čl. 26 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a čl. 1 dodatkového protokolu (Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. PL.ÚS 47/2004 z 8. marca 2005). Predmetné ustanovenie § 36 ods. 2 rozširovalo právnu úpravu nútených (exekučných) dražieb aj na prípady, keď bolo záložné právo zapísané do katastra nehnuteľností pred účinnosťou novej právnej úpravy a zároveň záložný veriteľ čestne vyhlásil vo forme notárskej zápisnice, že má voči dlžníkovi splatnú pohľadávku, ktorá nebola splnená. Umožňovalo tak exekučnú (nútenú) dražbu bez exekučného titulu. Zrušenie tohto ustanovenia znemožnilo výkon nútenej (exekučnej) dražby, a tak malo samostatný normatívny význam pre rozhodnutie všeobecného súdu vo veci samej.“

12. Odvolací súd dodáva, že v prípade, že vlastník odmietne po prepise vlastníctva nehnuteľností na vydražiteľa na listoch vlastníctva nehnuteľnosti dobrovoľne vypratať, vydražiteľ sa legálnou cestou bude musieť domáhať svojho vlastníckeho práva (v rámci neho práva s nehnuteľnosťami nakladať a ich užívať) cestou žaloby o vypratanie nehnuteľností, pričom podanie žaloby o neplatnosť dražby zo strany pôvodného vlastníka je relevantným dôvodom na fakultatívne prerušenie konania o vypratanie nehnuteľností v zmysle § 164 CSP, nakoľko ak by súd v rozhodnutí vyslovil neplatnosť dražby, ako vlastník nehnuteľností by bol na liste vlastníctva opätovne zapísaný pôvodný vlastník, a teda by nebol dôvod na vypratanie nehnuteľností z jeho strany. Potreba neodkladnej a dočasnej úpravy pomerov sa preto javí ako dôvodná v čase, keď už bola dražba zrealizovaná a bola podaná aspoň jedna z uvedených žalôb.

13. Ústavou SR, ako aj Chartou základných práv EÚ garantovaná nedotknuteľnosť obydlia v sebe nezahŕňa nemožnosť založenia obydlia na zabezpečenie vymožiteľnosti pohľadávky záložného veriteľa, následnej realizácie záložného práva a z toho vyplývajúcej straty obydlia. Nedotknuteľnosť obydlia oprávnenému užívateľovi obydlia garantuje len právo na jeho nerušené užívanie bez nedovolených zásahov tretej osoby, avšak len dovtedy, dokedy mu právo užívania obydlia patrí. Ani rozsudok Súdneho dvora EÚ C-34/13 nevylúčil možnosť výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby na obydlie pre nesúlad so smernicou Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, iba zdôraznil, že: „strata bývania je jedným z najzávažnejších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu taký vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky ESLP McCann v. Spojené kráľovstvo č. 19009/04 a Rousk v. Švédsko č. 27183/04).“

14. Možnosť súdneho preskúmania výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby je (ako už bolo uvedené vyššie) v podmienkach slovenského právneho poriadku daná napr. inštitútom žaloby o neplatnosť dražby, ktorú možno odôvodniť aj neplatnosťou záložnej zmluvy založenej na neprijateľnosti zmluvných podmienok týkajúcich sa záložného práva, čo konštatoval aj Súdny dvor EÚ v spomínanom rozsudku C-34/13, keď uviedol, že ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že im neodporuje vnútroštátna právna úprava, ako je úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, a ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľný majetok, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie pohľadávky, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.

15. Záverom je potrebné dodať, že vlastnícke právo fyzickej aj právnickej osoby podľa čl. 20 Ústavy SR požíva rovnakú ochranu. Žalobcovia neosvedčili potrebu chrániť ich vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom záložnej zmluvy, vo väčšom rozsahu, než je právo žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru.

16. Podľa ustálenej judikatúry ESLP pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 2 Cdo 216/2012, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.US 119/2003). Vzhľadom na to odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími námietkami odvolateľov uvedenými v odvolaní, pretože tieto nemohli zvrátiť správnosť napadnutého rozhodnutia.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď tento správne podľa § 255 ods. 1 CSP rozhodol i o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).